

Kolumni: O tempora!

Posted on [20.2.2013](#) by [Johanna Lahikainen](#)

Asioin lukiolaisena usein Virtain silloisessa kunnankirjastossa. Siinä kirjastossa ei puhuttu ääneen, siitä piti huolen viimeisen päälle kirjastonhoitajan näköinen kirjastonhoitaja (nuttura ja kaikki). Välillä melkein arastelin kävelläkin, sillä vanhan puutalon lattialaudat narahtelivat askelten alla.

Silloisessa kirjastossa ei tullut mieleenikään syödä roskaruokaa (ei sitä kyllä ollutkaan), juoda viittä tölkkiä energiajuomaa (ei sitäkään ollut, sitruunasooda oli kovinta kamaa), puhua kännykkään (mitään kännyköitä ollu) tai lojua sohvalla (kun ei ollut sohvaakaan). Tyttöjen vikittelyyn kirjaston ilmapiiri sen sijaan oli hyveellisyydessään mitä sopivin – syntiset aikeethan on hyvä panna alulle hyveellisessä ympäristössä.

Kun katselee nykyisiä kirjastoja, ei aina arvaa, että ne edustavat samaa instituutiota kuin muinoinen Virtain kunnankirjasto. Nykyään halutaan, että kirjasto on käyttäjilleen kuin olohuone, ja juuri sitä funktiota on tavoiteltukin.

Toisinaan tosin tulee kumminkin mieleen, olisiko kannattanut miettiä, mitä kaikkea olohuoneessa tehdään. Olohuoneessa kun syödään, juodaan, seurustellaan, puhutaan puhelimeen, kuunnellaan radiota, katsellaan televisiota, silitetään kissaa, rapsutetaan koiraa, makoillaan sohvalla, otetaan nokoset ja toisinaan sekstaillaankin.

Taidan olla kirjastolaisena vanhan liiton miehiä. Minä luen aina joko työhuoneessa, makuuhuoneessa tai keittiön pöydän ääressä – en koskaan olohuoneessa. Siksi kirjaston olohuonemaisuus vähän ihmetyttää minua. Mutta jos nykytenavat lukevat mielellään olohuoneen oloihin leiriytyneinä eväineen ja muine tykötarpeineen, niin mikäs siinä sitten.

Teksti

Lasse Koskela

tietoasiantuntija

Keskustakampuksen kirjasto

Helsingin yliopiston kirjasto

Kuva

Helena Hiltunen
Urheilumuseo.fi

